

Ordo
Missae
Cantatae

Słowo wstępne

Poniższy mszałik został opracowany jako pomoc dla wiernych w przeżyciu śpiewanej Mszy Świętej w nadzwyczajnej formie rytu rzymskiego (zwanej również Mszą ‘trydencką’) tj. sprawowanej według Mszału wydanego w roku Pańskim 1962.

W przeciwieństwie do innych podobnych publikacji, mszałik ten nie jest dokładną kopią obrzędów zawartych w *Missae Romanum*. Jego celem jest ułatwienie wiernym przeżycia liturgii, dlatego zostały w nim umieszczone jedynie obrzędy i modlitwy słyszane przez wiernych. Najważniejszym wyjątkiem jest Kanon Rzymski, którego tekst – choć we Mszy śpiewanej odmawiany jest przez celebransa przyciszonym głosem – został zamieszczony w języku polskim w celu ułatwienia wiernym śledzenia tej pradawnej i przepięknej modlitwy. Z podobnych powodów została tu umieszczona również modlitwa *Libera nos* odmawiana po *Pater Noster*.

Zachęcamy do korzystania z poniższego Mszałika i mamy nadzieję, że okaże się on dobrą pomocą w przeżywaniu tej czcigodnej i starożytnej liturgii.

Bieżące informacje na temat sprawowania Mszy w klasycznym rycie rzymskim na terenie Archidiecezji Lubelskiej można znaleźć pod poniższymi adresami internetowymi:

www.introibo.pl – strona Lubelskiego Środowiska Tradycyjnej Liturgii Rzymskiej;

www.facebook.com/KRR.Lublin – profil Lubelskiego Środowiska Tradycyjnej Liturgii Rzymskiej w popularnym serwisie społecznościowym Facebook, zawierający aktualne informacje o najbliższych celebracjach Mszy ‘trydenckiej’.

Objaśnienie użytych w mszałiku symboli:

K. – kapłan,

W. – wierni,

S. – schola/organista.

Wyjaśnienia obrzędów zaznaczone zostały *kursywą*.

Uwagi dotyczące zachowania wiernych podane zostały **wytluszczonym drukiem**.

Aspersja

Przed główną Mszą w niedzielę może odbyć się poniższy obrzęd pokropienia wiernych wodą święconą.

Kapłan wychodzi ubrany w kapę i intonuje śpiew poniższej antyfony. Podczas śpiewu kropi wiernych.

K. Asperges me,
W. Dómine, hysópo, et mundábor :
lavábis me, et super nivem dealbábor.
Miserére mei, Deus, secúndum
magnam misericórdiam tuam.
Glória Patri, et Fílio, et Spirítui
Sancto. Sicut erat in princípio, et
nunc, et semper, et in saécula
saeculórum. Amen.
Asperges me, Dómine, hysópo, et
mundábor : lavábis me, et super nivem
dealbábor.
K. Ostende nobis, Domine,
misericordiam tuam.
W. Et salutáre tuum da nobis.

K. Pokropisz mnie,
W. Panie, hyzopem, a stanę się czysty.
Obmyjesz mnie a nad śnieg wybieleję.
Zmiłuj się nade mną, Boże, według
wielkiego miłosierdzia Twego.
Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi
Świątemu. Jak była na początku, teraz
i zawsze i na wieki wieków. Amen.
Pokropisz mnie, Panie, hyzopem, a
stanę się czysty. Obmyjesz mnie a nad
śnieg wybieleję.
K. Okaż nam, Panie, miłosierdzie
Twoje.
W. I daj nam zbawienie Twoje.

Dalej jak poniżej.

W Okresie Wielkanocnym zamiast powyższej antyfony Asperges śpiewa się:

K. Vidi aquam
W. egrediéntem de templo, a látere
dextro allelúia : et omnes, ad quos
pervénit aqua ista, salvi facti sunt, et
dicent, allelúia, allelúia.
Confitémini Dómino quóniam bonus :
quóniam in saéculum misericórdia
eius.
Glória Patri et Fílio et Spirítui Sancto :
sicut erat in princípio, et nunc, et
semper et in saécula saeculórum.
Amen.
Vidi aquam egrediéntem de templo, a
látere dextro allelúia : et omnes, ad
quos pervénit aqua ista, salvi facti

K. Widziałem wodę
W. wypływającą ze świątyni, z boku
prawego, alleluja. A wszyscy, do
których przyszła ta woda zostali
zbawieni i wołać będą: alleluja.
Wysławiajmy Pana, bo jest dobry, bo
Jego miłosierdzie trwa na wieki.
Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi
Świątemu. Jak była na początku, teraz
i zawsze i na wieki wieków. Amen.
Widziałem wodę wypływającą ze
świątyni, z boku prawego, alleluja. A
wszyscy, do których przyszła ta woda
zostali zbawieni i wołać będą: alleluja.
K. Okaż nam, Panie, miłosierdzie

sunt, et dicent, allelúia, allelúia.

K. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam, alleluia.

W. Et salutáre tuum da nobis, alleluia.

Twoje, alleluja.

W. I daj nam zbawienie Twoje, alleluja.

Następuje dialog i modlitwa kończąca obrzęd pokropienia.

K. Domine, exaudi orationem meam.

W. Et clamor meus ad te veniat.

K. Dominus vobiscum.

W. Et cum spiritu tuo.

K. Oremus.

Exaudi nos, Domine sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus: et mittere digneris sanctum Angelum tuum de caelis, qui custodiat. Foveta, protegat, visitet atque defendat omnes habitantes in hoc habitaculo. Per Christum Dominum nostrum.

W. Amen.

K. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.

W. A wołanie moje niech do Ciebie dojdzie.

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. Módlmy się.

Wysłuchaj nas, Panie Święty, Ojcze wszechmogący, wieczny Boże. Racz posłać Anioła swego z nieba, aby nas strzegł, wspierał, otaczał opieką, nawiedzał i bronił wszystkich przebywających w tym domu. Przez Chrystusa Pana naszego.

W. Amen.

Msza Święta

*Kapłan staje u stopni ołtarza, żegna się znakiem krzyża i odmawia z ministrantami prywatne modlitwy (tzw. modlitwy u stopni ołtarza). Równocześnie schola śpiewa antyfonę na wejście (Introit). Gdy kapłan rozpocznie modlitwy **klęka się**.*

S. [tekst antyfony na Introit w dzisiejszej Mszy]

*Następnie śpiewa się **Kyrie**. Na czas śpiewu należy **powstać**.*

S. Kyrie eleison.

W. Kyrie eleison.

S. Kyrie eleison.

W. Christe eleison

S. Christe eleison

W. Christe eleison

S. Kyrie eleison.

W. Kyrie eleison.

S. Kyrie eleison.

S. Panie, zmiłuj się.

W. Panie, zmiłuj się.

S. Panie, zmiłuj się.

W. Chryste, zmiłuj się.

S. Chryste, zmiłuj się.

W. Chryste, zmiłuj się.

S. Panie, zmiłuj się.

W. Panie zmiłuj się.

S. Panie, zmiłuj się.

*Następuje śpiew **Gloria**. **Stoimy**.*

Gloria opuszcza się w okresach pokutnych i w dni liturgiczne niższej klasy.

K. Gloria in excelsis Deo.

W. Et in terra pax hominibus bonae voluntatis. Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamus te. Gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam. Domine Deus, Rex caelestis, Deus Pater omnipotens. Domine Fili unigenite, Jesu Christe. Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris. Qui tollis peccata mundi, miserere nobis. Qui tollis peccata mundi suscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis. Quoniam tu solus Sanctus. Tu solus Dominus. Tu solus Altissimus, Jesu Christe. Cum Sancto Spiritu **(Czynimy znak krzyża)** in gloria Dei Patris. Amen.

K. Chwała na wysokości Bogu.

W. A na ziemi pokój ludziom dobrej woli. Chwalimy Cię. Błogosławimy Cię. Wielbimy Cię. Wysławiamy Cię. Dzięki Ci składamy, bo wielka jest chwała Twoja. Panie Boże, Królu Niebios, Boże, Ojcie wszechmogący. Panie Synu Jednorodzony, Jezu Chryste. Panie Boże, Baranku Boży, Synu Ojca. Który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami. Który gładzisz grzechy świata przyjm błagania nasze. Który siedzisz po prawicy Ojca, zmiłuj się nad nami. Albowiem tylko Tyś sam jeden święty. Tylko Tyś jest Panem. Tylko Tyś najwyższy, Jezu Chryste. Z Duchem Świętym w chwale Boga Ojca. Amen.

*Kapłan całuje ołtarz, zwraca się do wiernych i następnie śpiewa modlitwę zwaną Kolektą. Pozostajemy w postawie **stojącej**.*

K. Dominus vobiscum.

W. Et cum spiritu tuo.

K. Oremus.

[Kolekta - tekst modlitwy w
dzisiejszej Mszy]

... per omnia saecula saeculorum.

W. Amen

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. Módlmy się.

[tekst modlitwy w dzisiejszej Mszy]

...przez wszystkie wieki wieków.

W. Amen

*Następnie kapłan śpiewa Lekcję. Wierni **siadają**.*

K. [tekst Lekcji w dzisiejszej Mszy]

Po Lekcji schola śpiewa Graduał i Alleluja. W okresach pokutnych zamiast Alleluja śpiewa się Traktus. W Okresie Wielkanocnym zamiast Graduału śpiewa się dodatkowy werset Alleluja.

*Na czas śpiewu pozostajemy w postawie **siedzącej**.*

S. [tekst Graduału w dzisiejszej Mszy]

*Kapłan śpiewa wezwania i Ewangelię. Wierni **wstają**.*

K. Dominus vobiscum.

W. Et cum spiritu tuo.

K. Sequentia sancti Evangelii
secundum Matthaeum/ Marcum/
Lucam/ Ioannem.

W. Gloria tibi, Domine.

K. [tekst Ewangelii w dzisiejszej Mszy]

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. Wyjątek z Ewangelii według św.
Mateusza/Marka/Łukasza/Jana

W. Chwała Tobie Panie.

*Po Ewangelii następuje kazanie. **Siadamy**.*

*Po kazaniu w niedziele i ważniejsze święta śpiewane jest Credo. Na czas śpiewu **wstajemy**.*

K. Credo in unum Deum.

W. Patrem omnipotentem, factorem
caeli et terrae, visibilium omnium et
invisibilium. Et in unum Dominum,
Iesum Christum, Filium Dei
unigenitum. Et ex Patre natum ante

K. Wierzę w jednego Boga,

W. Ojca wszechmogącego,
Stworzyciela nieba i ziemi, wszystkich
rzeczy widzialnych i niewidzialnych. I
w jednego Pana Jezusa Chrystusa,
Syna Bożego jednorodzonego, który

omnia saecula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum non factum, consubstantialem Patri: per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines, et propter nostram salutem descendit de caelis. **(przyklękamy)** Et incarnatus est de spiritu sancto ex Maria virgine: et homo factus est. **(wstajemy)** Crucifixus etiam pro nobis: sub Pontio Pilato passus, et sepultus est. Et resurrexit tertia die, secundum Scripturas. Et ascendit in caelum: sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria iudicare vivos, et mortuos: cuius regni non erit finis. Et in Spiritum Sanctum, Dominum et vivificantem: Qui ex Patre Filioque procedit. Qui cum Patre et Filio simul adoratur, et conglorificatur: qui locutus est per Prophetas. Et unam, sanctam, catholicam et apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. **(Czynimy znak krzyża)** Et vitam venturi saeculi. Amen.

jest zrodzony przed wszystkimi wiekami. Bóg z Boga, Światłość ze Światłości. Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego. Zrodzony a nie stworzony, współistotny Ojcu, a przez Niego wszystko się stało. On to dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z niebios. **I za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi dziewicy i stał się człowiekiem.** Ukrzyżowany również za nas, pod Poncjuszem Piłatem został umęczony i pogrzebany. I zmartwychwstał dnia trzeciego, jak oznajmia Pismo. I wstąpił do nieba, siedzi po prawicy Ojca. I powtórnie przyjdzie w chwale sądzić żywych i umarłych, a Królestwu Jego nie będzie końca. Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, który od Ojca i Syna pochodzi, który z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę, który mówił przez Proroków. Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół Wyznaje jeden chrzest na odpuszczenie grzechów. I oczekuję wskrzeszenia umarłych i żywota wiecznego w przyszłym świecie. Amen.

*Kapłan całuje ołtarz i pozdrawia wiernych wzywając wszystkich do modlitwy. Po wezwaniu **siadamy**.*

K. Dominus vobiscum.
W. Et cum spiritu tuo.
K. Oremus.

K. Pan z wami.
W. I z duchem twoim.
K. Módlmy się.

Podczas ofiarowania schola śpiewa antyfonę na Ofiarowanie. Po odśpiewaniu antyfony można zaśpiewać stosowną pieśń w języku polskim. W tym czasie celebrans odmawia nad darami przypisane modlitwy.

S. [tekst antyfony na Offertorium w dzisiejszej Mszy]

Kapłan całuje ołtarz i zwraca się do wiernych. Na wezwanie odpowiadają tylko ministranci.

K. Orate, fratres, ut meum ac vestrum sacrificium acceptabile fiat apud Deum Patrem omnipotentem.

W. Suscipiat Dominus sacrificium de manibus tuis ad laudem et gloriam nominis sui, ad utilitatem quoque nostram, totiusque Ecclesiae suae sanctae.

K. Amen.

K. Módlcie się, Bracia, aby moja i wasza ofiara była przyjęta przez Boga Ojca wszechmogącego.

W. Niech przyjmie Pan ofiarę z rąk twoich na cześć i chwałę Imienia swego, oraz na pożytek nasz i całego świętego Kościoła swego.

K. Amen.

*Po czym celebrans odmawia prywatną modlitwę (tzw. Sekretę), na zakończenie której śpiewa głośno poniższe wezwanie. Odpowiadając **wstajemy**.*

K. Per omnia saecula saeculorum.

W. Amen.

K. Przez wszystkie wieki wieków.

W. Amen.

*Następuje dialog przed prefacją i prefacja. Nadal **stoimy**.*

Poniżej podana jest prefacja o Trójcy Świętej odmawiana w niedziele nie mające przypisanej prefacji. Inne prefacje podane są na końcu tego mszalika.

Od Bożego Narodzenia do 5 stycznia odmawia się prefację o Bożym Narodzeniu.

Od 6 do 13 stycznia – prefację o Objawieniu Pańskim.

Od Środy Popielcowej do Niedzieli Męki Pańskiej (5 niedziela Wielkiego Postu) wyłącznie – prefację wielkopostną.

Od Niedzieli Męki Pańskiej do Wielkiego Czwartku – o Krzyżu Świętym.

Od Wigilii Paschalnej do Wigilii Wniebowstąpienia – prefację Wielkanocną.

Od Wniebowstąpienia do Wigilii Zesłania Ducha Świętego wyłącznie – o Wniebowstąpieniu.

Od Wigilii Zesłania Ducha Świętego do soboty w oktawie Zesłania – o Duchu Świętym.

K. Dominus vobiscum.

W. Et cum spiritu tuo.

K. Sursum corda.

W. Habemus ad Dominum.

K. Gratias agamus Domino Deo nostro.

W. Dignum et justum est.

K. Vere dignum et justum est, aequum

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. W górę serca,

W. Mamy je ku Panu.

K. Czyńmy dzięki Panu Bogu naszemu.

W. Godne jest to i sprawiedliwe.

K. Prawdziwie jest to godnie i

et salutare, nos tibi semper, et ubique gratias agere: Domine sancte, Pater omnipotens, aeternae Deus.

Qui cum unigenito Filio tuo, et Spiritu Sancto, unus es Deus, unus es Dominus: non in unius singularitate personae, sed in unius Trinitate substantiae. Quod enim de tua gloria, revelante te, credimus, hoc de Filio tuo, hoc de Spiritu sancto, sine differentia discretionis sentimus. Ut in confessione verae, sempiternaeque Deitatis, et in personis proprietates, et in essentia unitas, et in maiestate adoretur aequalitas.

Quam laudant Angeli, atque Archangeli, Cherubim quoque ac Seraphim: qui non cessant clamare quotidie, una voce dicentes:

sprawiedliwie, słusznie i zbawiennie, abyśmy zawsze i wszędzie dzięki Tobie czynili, Panie święty, Ojciec wszechmogący, wiekuisty Boże.

Ty z jednorodzonym Synem Twoim i Duchem Świętym jeden jesteś Bóg, jeden Pan, nie jednością jedynej osoby, ale w trzech Osobach jednej Istoty. Co bowiem z objawienia Twego wierzymy o Twojej chwale, toż o Synu, to i o Duchu Świętym, bez żadnej różnicy utrzymujemy; tak, iż wyznając prawdziwie i wiekuiste Bóstwo, wielbimy Osób odrębność, w Istocie jedność i równość w Majestacie.

Co też wychwalają Aniołowie i Archaniołowie, Cherubiny i Serafiny, którzy nie przestają wołać codziennie, mówiąc jednogłośnie:

Następuje śpiew Sanctus. Zachowujemy postawę stojącą.

W. Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt coeli et terra gloria tua. Hosanna in excelsis.

(Czynimy znak krzyża) Benedictus qui venit in nomine Domini. Hosanna in excelsis.

W. Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów. Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej. Hosanna na wysokości.

Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie. Hosanna na wysokości.

Po zakończeniu śpiewu Sanctus klękamy.

Kapłan po cichu odmawia Kanon Rzymski. W tym czasie możemy prywatnie adorować Boga w milczeniu lub śledzić podane niżej modlitwy celebrans.

Ciebie więc, najmiłościwszy Ojciec, przez Jezusa Chrystusa Syna Twojego, Pana naszego, pokornie błagamy i prosimy: przyjmij te dary, te daniny, te święte, nieskalane ofiary.

Składamy Ci je przede wszystkim za Kościół Twój Święty, powszechny: racz Go obdarzyć pokojem, strzec, jednoczyć i rządzić Nim na całym okręgu ziemskim, wraz ze sługą Twoim Papieżem naszym N., i Biskupem naszym N., i ze wszystkimi prawowiernymi powszechnej i apostołskiej wiary wyznawcami.

Pomnij, Panie na sługi i służebnice Twoje NN. *(kapłan wspomina osoby za które się modli)* i na wszystkich tu obecnych, których wierność jest Ci wiadoma, a gorliwość znana, za których tobie ofiarujemy i którzy Ci składają tę ofiarę uwielbienia za siebie samych i za wszystkich swoich, za odkupienie dusz swoich, w nadziei zbawienia i ocalenia swego, oddając dary swoje, Tobie, Bogu wiecznemu, żywemu i prawdziwemu.

W świętym obcowaniu, ze czcią wspominamy przede wszystkim wślawioną zawsze Dziewicę Maryję, Rodzicę Boga, Pana naszego, Jezusa Chrystusa, a także św. Józefa Oblubieńca Najświętszej Dziewicy i Świętych Apostołów i Męczenników Twoich: Piotra i Pawła, Andrzeja, Jakuba Jana, Tomasza, Jakuba, Filipa, Bartłomieja, Mateusza, Szymona, i Tadeusza, Linusa, Kleta, Klemensa, Ksystusa, Korneliusza, Cypriana, Wawrzyńca, Chryzogona, Jana i Pawła, Kosmę i Damiana, i wszystkich Świętych Twoich: racz dla ich zasług i modlitw wspierać nas w każdej potrzebie pomocą Swojej opieki. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Słyszemy dzwonek.

Prosimy Cię przeto, Panie, abyś tę ofiarę sług Twoich i całej rodziny Twojej miłościwie przyjął, dni życia naszego w pokoju swym ustalił i zechciał od wiecznego potępienia nas wybawić i zaliczyć w poczet wybranych Twoich. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Wśród wszystkich ofiar, prosimy Cię, Ty Boże, racz tę pobłogosławić, uznać, zatwierdzić, prawdziwą i miłą sobie uczynić, tak, żeby stała się dla nas Ciałem i Krwią najmilszego Syna Twojego, Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

Który w przedzień Swej Męki wziął chleb w święte i czcigodne ręce Swoje, a wzniosłszy oczy ku niebu do Ciebie, Boga, Ojca Swego wszechmogącego, Tobie czyniąc dzięki, pobłogosławił, połamał i rozdał uczniom Swoim, mówiąc: Bierzcie i pożywajcie z niego wszyscy:

TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE.

Następuje podniesienie Hostii. Ministrant dzwoni, a wierni adorują w ciszy.

Podobnież, gdy było po wieczerzy, ujmując i ten przesławny Kielich w święte i czcigodne ręce Swoje, również dzięki Tobie czyniąc, pobłogosławił i podał uczniom Swoim, mówiąc: Bierzcie i pijcie z niego wszyscy:

TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI MOJEJ, NOWEGO I WIECZNEGO PRZYMIERZA, TAJEMNICA WIARY, KTÓRY ZA WAS I ZA WIELU WYLANY BĘDZIE NA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW.

To ile razy czynić będziecie, na moją czyńcie pamiątkę.

Następuje podniesienie kielicha z Krwią Pańską.

Przeto i my słudzy Twoi, Panie, oraz lud Twój święty, wspominając tak błogosławioną Mękę, jak też i Zmartwychwstanie z otchłani i chwalebne Wniebowstąpienie tegoż Chrystusa, Syna Twojego, Pana naszego, ofiarujemy przedostojnemu Majestatowi Twojemu, z darów i dobrodziejstw Twoich, Hostię czystą, Hostię świętą, Hostię Niepokalaną, Chleb święty wiekuistego życia i Kielich zbawienia wiecznego.

Racz na nie wejrzyć przejednanym i łaskawym obliczem i przyjąć je tak mile, jak mile przyjąć raczyłeś dary sprawiedliwego sługi Twego Abła i ofiarę Patriarchy naszego Abrahama i tą, którą Ci złożył najwyższy Kapłan Melchizedech, ofiarę świętą, Hostię niepokalaną.

Pokornie Cię błagamy, wszechmogący Boże, rozkaż, by ręce świętego Anioła Twego zanosły tę Ofiarę na niebiański Twój ołtarz, przed oblicze Boskiego Majestatu Twego, abyśmy wszyscy, tego ołtarza uczestnicy, pożywając przenajświętsze Ciało i Krew Syna Twego, otrzymali z niebios pełnię błogosławieństwa i łaski. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Pomnij też, Panie, na sługi i służebnice Twoje NN. (*kapłan wspomina osoby za które się modli*), którzy nas wyprzedzili ze znamieniem wiary i śpią snem pokoju. Błagamy Cię, Panie, użyż im i wszystkim tym, którzy w Chrystusie spoczywają, miejsca ochłody, światła i pokoju. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Nam także, grzesznym sługom Twoim, którzy pokładamy nadzieję w mnóstwie litości Twojej, racz dać jakiś udział i obcowanie ze świętymi Twoimi Apostołami i Męczennikami: Janem, Szczepanem, Maciejem, Barnabą, Ignacym, Aleksandrem, Marcelinem, Piotrem, Felicytą, Perpetuą, Agatą, Łucją, Agnieszką, Cecylią, Anastazją, i całym gronem Twych Świętych; dopuść nas, prosimy, do ich współdziedziactwa, nie z naszych zasług biorąc miarę, lecz przebaczeniem obdarzając Przez Chrystusa, Pana naszego.

Przez Niego, Panie, te wszystkie dary zawsze dobrymi stwarzasz, uświęcasz, ożywasz, błogosławisz i nam ich udzielasz.

Przez Niego i z Nim, i w Nim masz, Boże Ojcie wszechmogący, w jedności Ducha Świętego, wszelką cześć i chwałę.

Na zakończenie Kanonu słyszymy zaśpiewane głośno:

K. Per omnia saecula saeculorum.

K. Przez wszystkie wieki wieków.

Wstajemy i odpowiadamy

W. Amen.

W. Amen.

Celebrans śpiewa Pater Noster.

K. Oremus. Praeceptis salutaribus moniti, et divina institutione formati, audemus dicere:

Pater noster, qui es in caelis, sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in caelo et in terra. Panem nostrum cotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos

K. Módlmy się. Nauką zbawienną zachęcen i Boskim ustanowieniem przygotowani, ośmielamy się mówić:

Ojcie nasz, Któryś jest w niebie, święć się Imię Twoje. Przyjdź królestwo Twoje, Bądź wola Twoja, jako w niebie tak i na ziemi: Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj. I odpuść nam nasze winy, jako i my

dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem. W. Sed libera nos a malo. K. Amen.	odpuszczamy naszym winowajcom. I nie wódź nas na pokuszenie. W. Ale nas zbaw ode złego. K. Amen.
---	---

*Kapłan cicho odmawia podaną niżej modlitwę i kończy ją głośnym wezwaniem.
Pozostajemy w postawie stojącej.*

Wybaw nas, prosimy Cię, Panie od wszelkich nieszczęść przeszłych, obecnych i przyszłych, a za przyczyną Najświętszej i chwalebnej zawsze Dziewicy, Bogarodzicy Maryi, świętych Apostołów Twoich Piotra i Pawła, oraz Andrzeja i wszystkich Świętych, udziel nam miłościwie pokoju za dni naszych, abyśmy wsparci pomocą miłosierdzia Twego i od grzechu byli zawsze wolni i od wszelkiej trwogi bezpieczni. Przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg.

K. Per omnia saecula saeculorum. W. Amen. K. Pax Domini sit semper vobiscum. W. Et cum spiritu tuo.	K. Przez wszystkie wieki wieków. W. Amen. K. Pokój Pana niech będzie zawsze z wami. W. I z duchem twoim.
--	--

Następuje śpiew Agnus Dei.

W. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona nobis pacem.	W. Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami. Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami. Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, obdarz nas pokojem.
---	---

Kłękamy. Następują ciche prywatne modlitwy kapłana, następnie przyjmuje on komunię. Po przyjęciu komunii kapłan zwraca się do wiernych i trzymając Hostię Świętą, mówi:

K. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.	K. Oto Baranek Boży: oto który gładzi grzechy świata
---	--

Odpowiadamy trzykrotnie, uderzając się w piersi:

W. Domine, non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanabitur anima mea.	W. Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł do wnętrza mego, ale rzeknij tylko słowem, a będzie uzdrowiona dusza moja.
---	--

*Komunię przyjmuje się w postawie **klęczącej**. Przy udzielaniu Komunii Świętej wiernym, kapłan mówi:*

K. Corpus Domini nostri Iesu Christi custodiat animam tuam in vitam aeternam. Amen.	K. Ciało Pana naszego Jezusa Chrystusa niechaj strzeże duszy Twojej na żywot wieczny. Amen.
---	---

Nie odpowiada się Amen.

Podczas komunii schola śpiewa antyfonę na Komunię. Następnie może zostać dodatkowo odśpiewana pieśń polska.

S. [Communio - tekst antyfony w dzisiejszej Mszy]

*Następnie kapłan śpiewa modlitwę po Komunii. **Wstajemy**.*

K. Dominus vobiscum. W. Et cum spiritu tuo. K. Oremus. [Postcommunio - tekst modlitwy w dzisiejszej Mszy] ...per omnia saecula saeculorum. W. Amen.	K. Pan z wami. W. I z duchem twoim. K. Módlmy się. [tekst modlitwy w dzisiejszej Mszy] ...przez wszystkie wieki wieków. W. Amen.
---	---

Następuje rozesłanie wiernych.

K. Dominus vobiscum. W. Et cum spiritu tuo. K. Ite, missa est. W. Deo gratias.	K. Pan z wami. W. I z duchem twoim. K. Idźcie, ofiara spełniona. W. Bogu niech będą dzięki.
---	--

Kłękamy.** Kapłan błogosławi wiernych. **Czynimy znak krzyża.

K. Benedicat vos omnipotens Deus, Pater et Filius et Spiritus Sanctus. W. Amen.	K. Niech was błogosławi Bóg Wszechmogący, Ojciec, Syn i Duch Święty. W. Amen.
---	--

***Wstajemy.** Kapłan po cichu czyta Ostatnią Ewangelię. W tym czasie śpiewana jest stosowna do okresu liturgicznego antyfona do Matki Bożej (podana poniżej). Po jej zakończeniu kapłan z asystą wychodzi do zakrystii.*

W tym miejscu kończą się obrzędy Mszy Świętej.

Antyfony maryjne

Alma Redemptoris Mater

Śpiewana od pierwszej niedzieli Adwentu do 1 lutego.

Alma Redemptoris Mater, quæ pervia
cæli porta manes, et stella maris,
succurre cadenti, surgere qui curat,
populo. Tu quæ genuisti, natura
mirante, tuum sanctum Genitorem,
virgo prius ac posterius, Gabrielis ab
ore sumens illud Ave, peccatorum
miserere.

Święta Odkupiciela Matko, któraś
otwartą nieba bramą pozostała,
Gwiazdo morza! Wspomóż upadły
lud, gdy powstać usiłuje. Tyś zrodziła
ku zdumieniu całej natury Twojego
Świętego Stworzyciela, Panną będąc
przedtem i potem. Pozdrowiona usta
Gabriela, okaż miłosierdzie
grzesznikom.

Ave, Regina caelorum

Śpiewana od 2 lutego do Wielkiego Czwartku (wyłącznie).

Ave, Regina caelorum,
Ave, Domina Angelorum,
Salve, radix, salve, Porta,
Ex qua mundo lux est orta.
Gaude Virgo gloriosa,
Super omnes speciosa,
Vale, o valde decora,
Et pro nobis Christum exora.

Witaj, niebios Królowo,
Witaj, Pani aniołów,
Witaj, Różdżko, witaj Bramo,
Jasność zrodziłaś światu.
Ciesz się, Panno chwalebna,
Ponad wszystkie piękniejsza,
Witaj, o Najśliczniejsza,
Proś Chrystusa za nami.

Regina Caeli

Śpiewana od Wielkiej Soboty do Niedzieli Trójcy Świętej (wyłącznie).

Regina Caeli, laetare, alleluia,
Quia quem meruisti portare, alleluia,
Resurrexit, sicut dixit, alleluia,
Ora pro nobis Deum, alleluia.

Królowo nieba, wesel się, alleluja,
Bo Ten, któregoś nosiła, alleluja,
Zmartwychwstał jak powiedział,
alleluja,
Módl się za nami do Boga, alleluja.

Salve, Regina

Śpiewana od Niedzieli Trójcy Świętej do końca roku liturgicznego.

Salve, Regina, mater misericordiae,
vita, dulcedo et spes nostra, salve. Ad
te clamamus, exsules filii Hevae. Ad te
suspiramus gementes et flentes in hac
lacrimarum valle. Eia ergo, advocata
nostra, illos tuos misericordes oculos
ad nos converte. Et Jesum, benedictum
fructum ventris tui, nobis post hoc

Witaj Królowo, Matko Miłosierdzia,
życie, słodczy i nadziejo nasza, witaj!
Do Ciebie wołamy wygnańcy,
synowie Ewy; do Ciebie wzdychamy
jęcząc i płacząc na tym łożu padole.
Przeto, Orędowniczko nasza, one
miłosierne oczy Twoje na nas zwróć, a
Jezusa, błogosławiony owoc żywota

exsilium ostende. O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria.	Twojego, po tym wygnaniu nam okaż. O łaskawa, o litościwa, o słodka Panno Maryjo!
--	---

Prefacje używane w trakcie roku liturgicznego

Prefacja o Bożym Narodzeniu

Odmawiana od Bożego Narodzenia do 5 stycznia.

Vere dignum et iustum est, aequum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens aeternae Deus.

Quia per incarnati Verbi mysterium, nova mentis nostrae oculis lux tuae claritatis infulsit: ut, dum visibiliter Deum cognoscimus, per hunc in invisibilium amorem rapiamur.

Et ideo cum Angelis et Archangelis, cum Thronis et Dominationibus, cumque omni militia caelestis exercitus, hymnum gloriae tuae canimus, sine fine dicentes:

Zaprawdę godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, Panie, Ojczy Świąty, wszechmogący, wieczny Boże:

Albowiem przez tajemnicę wcielonego Słowa zajaśniał oczom naszej duszy nowy blask Twojej światłości, abyśmy poznając Boga w widzialnej postaci, zostali przezeń porwani do umiłowania rzeczy niewidzialnych.

Przeto z Aniołami i Archaniołami, z Tronami i Panowaniami oraz ze wszystkimi hufcami wojska niebieskiego śpiewamy hymn ku Twej chwale, wołając bez końca:

Prefacja o Objawieniu

Odmawiana od Objawienia Pańskiego do 13 stycznia.

Vere dignum et iustum est, aequum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens aeternae Deus.

Quia, cum Unigenitus tuus in substantia nostrae mortalitatis apparuit, nova nos immortalitatis suae luce reparavit.

Et ideo cum Angelis et Archangelis, cum Thronis et Dominationibus, cumque omni militia caelestis exercitus, hymnum gloriae tuae canimus, sine fine dicentes:

Prawdziwie jest to godne i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie dzięki tobie czynili, Panie, święty Ojczy, wszechmogący, wieczny Boże.

Albowiem kiedy Jednorodzony Syn Twój w śmiertelnej naturze naszej się ukazał, nowym światłem, nieśmiertelności swojej nam przemienił.

I dlatego z Aniołami i Archaniołami, z Tronami i Panowaniami, i z całym wojskiem niebiańskim, hymn chwały Twojej śpiewamy, bez końca wołając:

Prefacja Wielkopostna

Odmawiana od Środy Popielcowej do Niedzieli Męki Pańskiej (5 niedziela Wielkiego Postu) wyłącznie.

Vere dignum et iustum est, aequum et salutare, nos tibi semper et ubique

Prawdziwie godnie jest to i sprawiedliwe, słusznie i zbawienne,

gratias agere: Domine, sancte Pater omnipotens aeternae Deus.

Qui corporali ieiunio vitia comprimis, mentem elevas, virtutem largiris et praemia: per Christum Dominum nostrum.

Per quem maiestatem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, tremunt Potestates. Caeli caelorumque Virtutes, ac beata Seraphim socia exultatione concelebrant. Cum quibus et nostras voces ut admitti iubeas, deprecamur, supplici confessione dicentes:

byśmy zawsze i wszędzie dzięki Tobie czynili, Panie, święty Ojcie, wszechmogący, wiekuisty Boże.

Który przez post ciała występki powściągasz, ducha podnosisz, cnotę dajesz i nagrodę przez Chrystusa Pana naszego.

Przez Niego Majestat Twój wychwalają Aniołowie, wielbią Panowania, ze drżeniem czczą Mocarstwa. A wspólnie z nimi w radosnym uniesieniu sławią Niebiosą, Moce niebieskie, i błogosławione Serafiny. Dozwól, błagamy, aby i nasze głosy przyłączyły się do nich i ze czcią uniżoną wymawiały:

Prefacja o Krzyżu Świętym

Odmawiana od Niedzieli Męki Pańskiej do Wielkiego Czwartku.

Vere dignum et iustum est, aequum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens aeternae Deus.

Qui salutem humani generis in ligno crucis constituisti: ut, unde mors oriebatur, inde vita resurgret; et qui in ligno vincebat, in ligno quoque vinceretur: per Christum Dominum nostrum.

Per quem Maiestatem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, tremunt potestates. Caeli caelorumque Virtutes ac beata Seraphim socia exultatione concelebrant. Cum quibus et nostras voces ut admitti iubeas, deprecamur, supplici confessione dicentes:

Prawdziwie godnie jest to i sprawiedliwie, słusnie i zbawiennie, byśmy zawsze i wszędzie dzięki Tobie czynili, Panie, święty Ojcie, wszechmogący, wiekuisty Boże.

Ty żeś zbawienia rodzaju ludzkiego na drzewie krzyża dokonał, aby skąd śmierć początek wzięła, stamtąd i życie zmartwychwstało i aby ten, który na drzewie zwyciężył przez drzewo również był pokonany, przez Chrystusa Pana naszego.

Przez Niego Majestat Twój wychwalają Aniołowie, wielbią Panowania, ze drżeniem czczą Mocarstwa. A wspólnie z nimi w radosnym uniesieniu sławią Niebiosą, Moce niebieskie i błogosławione Serafiny. Dozwól, błagamy, aby i nasze głosy przyłączyły się do nich i ze czcią uniżoną wołały:

Prefacja Wielkanocna

Odmawiana od Wigilii Paschalnej do Wigilii Wniebowstąpienia.

Vere dignum et iustum est, aequum et salutare: Te quidem, Domine, omni tempore, sed in hoc potissimum gloriosus praedicare, cum Pascha nostrum immolatus est Christus.

Ipsa enim verus est Agnus, qui abstulit peccata mundi. Qui mortem nostram moriendo destruxit, et vitam resurgendo reparavit.

Et ideo cum Angelis et Archangelis, cum Thronis et Dominationibus, cumque omni militia caelestis exercitus, hymnum gloriae tuae canimus, sine fine dicentes:

Prawdziwie godnie jest to i sprawiedliwie, słusznie i zbawiennie, byśmy Ciebie, Panie, każdego zaprawdę czasu, lecz w tym okresie nade wszystko z uwielbieniem wysławiali, kiedy jako Pascha nasza ofiarowany został Chrystus.

On to bowiem prawdziwym jest Barankiem, który zgładził grzechy świata. On śmiercią swoją śmierć naszą zwyciężył i zmartwychwstaniem życie przywrócił.

Przeto z Aniołami i Archaniołami, z Trony i Panowaniami, oraz ze wszystkimi hufcami wojska niebieskiego hymn ku chwale Twojej śpiewamy, bez końca wołając:

Prefacja o Wniebowstąpieniu

Odmawiana od Wniebowstąpienia do Wigilii Zesłania Ducha Świętego wyłącznie.

Vere dignum et iustum est, aequum et salutare, nos tibi semper, et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens aeternae Deus: per Christum, Dominum nostrum.

Qui post resurrectionem suam omnibus discipulis suis manifestus apparuit, et ipsis cernentibus, est elevatus in caelum, ut nos divinitatis suae tribueret esse participes.

Et ideo cum Angelis et Archangelis, cum Thronis et Dominationibus, cumque omni militia caelestis exercitus, hymnum gloriae tuae canimus, sine fine dicentes:

Prawdziwie jest to godne i sprawiedliwe, słuszne i zbawiennie, abyśmy zawsze i wszędzie dzięki Tobie czynili, Panie, święty Ojczy, wszechmogący, wiekuisty Boże, przez Chrystusa Pana naszego.

Który po zmartwychwstaniu swoim wszystkim uczniom jawnie się ukazał i w ich oczach wzniósł się do nieba, aby dać nam uczestnictwo z Bóstwem swoim.

Przeto z Aniołami i Archaniołami, z Tronami i Panowaniami, oraz ze wszystkimi hufcami wojska niebieskiego hymn ku chwale Twojej śpiewamy, bez końca wołając :

Prefacja o Duchu Świętym

Odmawiana od Wigilii Zesłania Ducha Świętego do soboty w oktawie Zesłania.

Vere dignum et iustum est, aequum et | Prawdziwie jest to godne i

salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens aeternae Deus: per Christum Dominum nostrum.

Qui ascendens super omnes caelos, sedensque ad dexteram tuam, promissum Spiritum Sanctum in filios adoptionis effudit.

Quapropter profusis gaudiis, totus in orbe terrarum mundos exultat. Sed et supernae Virtutes, atque angelicae Potestates, hymnum gloriae tuae concinunt, sine fine dicentes:

sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie dzięki Tobie czynili, Panie, święty Ojcie, wszechmogący, wiekuisty Boże, przez Chrystusa Pana naszego.

Który wstąpiwszy ponad wszystkie niebiosy i siedząc na prawicy Twojej zesłał obiecanego Ducha Świętego na dzieci przybrane.

Dlatego olbrzymią radością weseli się świat cały na okręgu ziemskim. Lecz i niebieskie Moce i anielskie Mocarstwa hymn ku chwale Twojej śpiewają:

Prefacja o Trójcy Świętej

Odmawiana we wszystkie niedziele od 14 stycznia do Środy Popielcowej i od Niedzieli Trójcy Świętej do końca roku liturgicznego.

(Podana wyżej w tekście Mszy Świętej)

Prefacja wspólna (Communis)

Odmawiana w dni liturgiczne nie mające własnej prefacji.

Vere dignum et justum est, aequum et salutare, nos tibi semper, et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens aeternae Deus: per Christum, Dominum nostrum.

Per quem maiestatem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, tremunt Potestates. Caeli caelorumque Virtutes ac beata Seraphim socia exultatione concelebrant. Cum quibus et nostras voces ut admitti iubeas, deprecamur, supplici confessione dicentes:

Prawdziwie jest to godnie i sprawiedliwie, słusznie i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie dzięki Tobie czynili, Panie, święty Ojcie, wszechmogący wiekuisty Boże, przez Chrystusa, Pana naszego.

Przez Niego Twój majestat chwałą Aniołowie, uwielbiają Panowania, ze drżeniem czczą Mocarstwa. Wspólnie z nimi w radosnym uniesieniu sławią Niebiosy. Moce niebieskie i błogosławione Serafiny. Dozwól, błagamy, aby i nasze głosy przyłączyły się do nich i ze czią uniżoną wołały: